

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 74.

V Ljubljani, v petek 30. marca 1888.

Letnik XVI.

Veliki petek.

Skrivnostna tema vlada po svetiših božjih danes — veliki petek: Noč povsod, le nekaj drobnih lučic brli okrog božjega groba. V ta tajni polumrak pa doné divnih psalmov spevi, glasé se vzdihí žalostink Jeremijevih, ki čutečemu človeku segajo v dno srca. In danes, veliki petek, združijo se vsi spevi, vse hvalnice v vprašanje: „Popule meus, quid feci tibi aut in quo contristavi te?“ Narod moj, kaj sem ti storil ali s čem te razžalil? Kristus, Vzveličar naš, umirajoč na križu, užaljen stavi to vprašanje.

Začetek življenju umira na veliki petek! Grozno! Zato strepetá narava: svetlo solnce otemni; vzburi se zemeljske sile: skale pokajo in zemlja se maje v svojih podstavih! — Ljudje videč vse to, trkajo se na prsi, rekoč: Res, ta je bil Sin božji!

Živ je v moji duši spomin na veliki petek, ker ga mi tužno-veličastno kaže cerkev v svojih obredih, živ, ker me današnje razmere po svetu tako živo spominjajo nanj. Družbi človeški grozi — veliki petek, ker v njej umira Kristus! In zato se temni človeštvu solnce sreče, ker človeštva večja in boljša polovica živi jedna in gladna; solnce duševne sreče ostavlja narode, ki živé brez idejalov, brez vere, brez nravi. Zemlja se trese v svojih podstavah, v korenini maje se družba človeška. Vse trepetá v strahu, vse je negotovo, orkan pa ljuto divja v osrčji in napoveduje vihar, potres, razklad! — Ni čuda: Kristus umira v človeški družbi in je ponekod že umrl!

Zato so vse poskušnje modérnih izboljševalcev socialnega reda zaman; njih poskušnjam nedostaje prave, trdne podlage, temeljnega kamna in ta je — Kristus. Te vrste zidarji razumejo državne svoje zgradbe navidezno olepšati na vseh straneh: na pročelji se ti kažejo nastavki z lepimi prilepi in okraski — za parado; v prvem nadstropji varujejo dom sramožljive kariatide in nižje pri tleh sta na obeh straneh za stražo postavljena orjaka, ki opirata

vso težo; potem se vse osnaži, zgleda in ozaljša. Ko je vse končano, pokličejo se ljudje od vseh strani, večidel pa sami radi pridejo; pogledajte, kličejo jim zidatelji, čudite se, kako krasno zgradbo smo postavili na tem mestu! — Res je na videz krasna in prikupljiva, a stalna ni, ker temelja trdnega ni; pridrvita se burja in mraz ter razprskata in razdeneta navidezni kras iz državnih ustav. Zgradba se začne nagibati na stran in prikažejo se zevajoče razpokline. Pa zidatelji še nočejo spoznati, kje je napaka; razpoke zaklinijo z ustavnimi krpami in z milijoni bajonetov podpró poslopje. Toda videti je, da tudi to ne bode pomoglo našim „mojstrom“: socialna burja jim prej ali slej razdene in odnese trohnele ustavne barake!

Tako je bilo vedno na svetu, kakor nam spričuje zgodovina. Kjer in kadar je kak narod obnemogel in izmrl v zgodovini, zapisano ima na grobu ime bolezni, ki mu je zadala smrtni udarec: oslavljen je verskih in nravnih sil! Kdaj je imel kak narod slavnejšo dōbo, kakor za Perikleja Grki, njim na čelu mogočne Atene? Filosoška špekulacija jonske, pytagorejske, eleatske šole slavila je svoje slanje, pesništvo je cvetelo, slava in politiška moč bila je na vrhuncu. In odkod tako hitra prememba, tako grozen propad? Sofistika je bila ta vzrok in nauki njeni: Bogov ni in ne zakonov božjih; vesti ni in ne kreposti, vse je le človeško domnevanje in človeški zakon; v rēdi in življenji velja le pravo močnejšega. Tako so učili Gorgija, Protogora, Demokrit. Zastonj je bil napor Šokratov, Platonov, Aristotelov, dvigniti zopet narod k idejalnim višinam versko-nravnih nazorov. Zenon, Epikurej in sodrugi so dokončali, kar so začeli njih predniki. Inteligencija se je prodala brezverstvu in narod je ginol v nenravnosti. — Isto spričuje nam zgodovina pri Rimljanih in drugih narodih. Nabožna ideja, dasi paganska, vskrepila in hranila je rimsko moč, a ko je pozneje, posebno za cesarjev rimskih namesto versko-nravnega druž-

binskega reda zavlada surova moč, bila je v smrt obsojena in v srce zadeta rimska država.

Versko-nravna sila vrnila se je svetu s krščanstvom; kjer vlada ta sila javno življenje, tam cvetó narodi in vsestransko napredujejo. In ker se uprav dandanes versko-nravna sila mora umikati v socialnem življenji surovi moči, zato čaka enaka osoda tudi sedanje človeško družbo, kakor se je godilo v prejšnjih časih, ker isti vzroki imajo vedno iste posledice.

Plemeniti človekoljubi to spoznavajo, zato tirjajo, da se reformacija brzo začne, sicer bo prepozno. Tudi v Avstriji se čuti ta potreba. Zato so začeli prvi poskus: mladino rešiti, to je najnujnejše; šolsko vprašanje stopilo je na površje.

Verska šola je prvi in velik korak k boljšemu.

Toda kak vik in krik, kak vriš in piš proti verski šoli v brezverskem taboru; vse kar leze in gré, kar govori in kriči, vse upije in dela proti verski šoli!

Tem protivnikom verske šole pridružuje se tudi svetna inteligencija slovenska, kakor to spričuje „Slov. Narod“. — Kristus umira tudi med nami! Ta po tujih šolah narodu izneverjena inteligencija izvodi prej ali slej za seboj tudi narod; puhla napolizobraženost in silen napuh, ki ju goji modérna šola, je kakor nalašč pomoček za to. — In narod brez versko-nravnih idej? Misli, da je živ, pa je mrtev. — Le imenuj cerkev, imenuj duhovna, imenuj Kristusa in zameril si se svetu! In vendar: „Ecce lignum crucis in quo salus mundi pependit!“ Glej križ, na katerem je visel človeštva Rešitelj! poje cerkev veliki petek. In s križa čujemo glas: Narod moj, kaj sem ti storil, ali v čem te razžalil?

Rod slovenski in nja veljaki: Kaj vam je storil Kristus, kaj vera katoliška? Ali ni bila uprav vera katoliška in je še dandanes najvarnejše zavetje narodnosti naše? Zakaj torej tolik odpor in upor proti

LISTEK.

Negativna imovina.

(Iz dnevnika uradnega rubitelja.)

Sedim v svoji mirni, zakurjeni sobici in se stezam čez kup razglasov in ukazov, koje imam izvršiti še tekom tedna. Mehanično prebira roka prozajične papirje, koji vsi slóvejo jednako.

„Naroča se vam, da izvršite rubežen pri X. Y . . . in o tem poročate.“

Suhoparni uradni ta slog, kako često uniči tiho harmonijo domačega rodbinskega miru! Iz drobnih teh pismen zró náme sami znani obrazi. Meglene konture vrstic spajajo se jedna v drugo in iz njih se usmeva debela postava peka K. na C . . . trgu, h kojemu me jutri povēde pot. Vrli ta mož prenaša vse nadloge plačevanja davkov zeló lahko in me nadleguje s svojimi nazori o socializmu.

Ah, tū je P., branjevec na F . . . cesti, do slej še ni plačal svojega davka. Takoj jutri pomōrem njegovemu spominu. Potem pride na vrsto še mlekarica z M . . . trga.

To je moj jutranji program.

Uradni rubitelj! Navadno neprijeten gost, vte-

leseni „Mene, tekeli . . .“ na plačilni vesti, živeli uničujoči, rekel bi žepni . . . Ta uradnik ima pristop v najsijajnejše sobe in dvorane, a v stanovanja bēde, kamor žarki radosti in blagra ne posijejo in odkoder je izginil usmev zadovoljnosti, a mestu nje se vgnezdila obup in kletba. Povsodi ga spremlja dolžnost. Kako pogosto ima on priliko pogledati v temne katakombe ljudske bēde in strasti, koja uničuje in podira boljše čute in tira nesrečnike obupnosti v naročaj.

Takih prizorov polno tuge in neutešenosti je premnogo. Tū imate jeden tak prizor . . .

Napisal sem zaglavje: „Negativna imovina.“ Opomnim, da je to v naši uradni terminologiji naziv eksekutivnega razkaza, izvršenega brezvspešno. Rodbina ali stranka v pravem pomenu besede čisto nič nima, kar bi se dalo popisati ali zarubiti, in uradni izvršitelj izvrši njemu naročen ukaz s poročilom o popolni neimovitosti dolžnikov. Negativni inventar je podoba, tožna legitimacija dolžnika, koji kakor starodōbni modrijan nosi vso svojo imovino s seboj, je uradno spričevalo o polomu možno nekadašje cve-toče eksistence.

Ko koračim nečega dné po oprasku po ljubljanskib ulicah, radovedno se oziraje po hišah in hišnih številkah, kjer mi je bilo danes izvrševati

zadnji prizor neveselega dejanja, koje je pričel moj predhodnik — rubežen! Dolgo nisem iskal. Odkrižavši se hišnice, koja me je hotela z neprošeno podrobnostjo seznaniti natančno z razmerami iskane stranke, nastopim torej negotovi pot, po temnih, bolestno škripajočih stopnicah do 3. nadstropja. Ko poiščem pri pristrešnem oknu dotični razkaz in poiščem imé na okajenem lističu na umazanih durih, pritisnem na kljuko ter vstopim.

Kisleni vzduh me je skoro omamil ter mi zabranjeval dihanje. Obrišem zarosena očala in se ozrem po sobi. Nahajal sem se v mali, polutemni sobici, koja je bila vsa zakajena in se ni vedelo, je li pobeljena ali slikana; malo oknice obrneno je na dvor.

Očem mojim pojavi se v srce segajoč prizor: Na levo od vhoda stala je postelja. Na njenih tankih, umazanih blazinah počivala je žolta, koščena ženska glava in po njenem spotenem čelu ovijali so se osiveli lasjé. Gotovo nevarno zbolela oseba. Vso sobo napolnjeval je gost, neprozoren dim, torej nisem mogel pogledati na desno. V kotu pri polupodrti peči stiskala se je kōpa raztrganih malih otrōk okolu moža resnega obraza, ki je razsekaval malo smrečico in metal še mokre ivéri v pečico, iz koje se je vselej privilil oblak dima.

verski šoli? Ali se mar res hočete pridružiti onim brezvestnim zavodnikom, ki vodijo agitacijo proti verski šoli iz omejenih, osebnih sebičnih ozirov, onim negodnim epigonom slavnih prednikov, ki za vekovečne ideje nimajo ne razuma in ne sreče? Ali mar želite, da še žid stopi Slovenceu na tilnik? Ali upate — malo kakor nas je — brez pomoči slovenske duhovščine in v boji z njo, ki se po svojem prepričanju in po svojem poklicu mora boriti za versko-nravnne ideje in za njim primerno življenje, narod slovenski ohraniti in ojačiti? . . .

Ne mislimo s tem žaliti nikogar, to nam je vedno tuje, to zabranjuje nam posebno resni dan — veliki petek. Vsaj ravno danes cerkev kot dobra mati joka in kliče za izgubljenimi sinovi in milo vzdihuje celó „pro perfidis Judaeis“, da bi jih izvabila v svoje naročje. Potožiti le smo hoteli danes žalostne razmere med Slovenci, ki nam nikakor ne obetajo zlate prihodnosti, in opozoriti rodoljube, o katerih istiniti domovinski ljubezni nič ne dvomimo, da pot, po kateri skušajo nekateri osrečiti narod, naš, ni prava pot, da kakor vsak narod, bodo tudi narod slovenski ohranile in krepile edino le versko-nravnne ideje, ki ne bodo zapisane le na papirji, mar ki bodo zarisane v zasebnem in javnem življenju, katerim se klanjaj vsak: prostak, a tudi veljak!

—n.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. marca.

Notranje dežele.

Apostolski nuncij na Dunaji, *nadškof Galimberti*, in prelat Merry de Val povrnila sta se dné 27. t. m. zvečer iz Berolina na Dunaj.

Takoj po velikonočnih praznikih, dné 4. aprila, odpeljal se bo v Rim mnogobrojen slavonsko-hrvatski romarski vlak, na čelu mu *biskup Strossmayer*.

Delegaciji zborovali bodete letos v Budimpešti. Kdaj se bote sešli, določilo se bo v skupnem ministerskem svetu; ki se bo vršil koncem aprila pod cesarjevim predsedstvom.

V kratkem bo vlada stalno imenovala *oger-skim ministrom notranjih zadev* podpredsednika zbornice magnatov, grofa Albina Osaky-ja, enega najvnetejših pomadjarovalcev. Doslej je začasno vodil notranje zadeve baron Bela Orezy, odkar je prevzel finančni portfelj pl. Tisza.

Vnanje države.

Papež *Leon XIII.* je predvčerajšnjim sprejel kneza Hatzfelda, ki mu je izročil pismo z naznanilom o vladnem nastopu nemškega cesarja Fridrika. — V Italiji se pod vlado ministerskega predsednika Crispija vedno bolj množe napadi na sveti Stol. Komaj se je nekoliko polegel rimski hrum povodom slavnosti „v čast“ Giordanu Brunu, že je vzdignil „irredentovski“ zmaj eno svojih nebrojnih ostudnih glav na severu, v Benetkah. Sestavil se je tukaj odbor, da zgradi na javnem prostoru soho „apostata fra Paola Sarpija“. Sarpi je bil mnihopadnik, ki se je leta 1597 spuntal zoper papeža Pavla V. in hotel uvesti reformacijo v Benetkah. Med drugim je tudi spisatelj nečega lažnjivega poročila o tridentinskem koncilu, koje so sovražniki cerkveni mnogo uporabljali kot pristno zgodovino iste dōbe ter s tem orožjem napadali cerkev. Temu možu tedaj hočejo postaviti Italijani v Benetkah spo-

menik kot „zastopniku probujenosti, duševnemu junaku, ki se je slavno in zmagovito bojeval zoper temoto — ter tako pomnožil narodno mogočnost Italije.“ Ta našrt radikalev nima nikakor svojega izvira v idealnih namenih, marveč hočejo tem potom z nova prirediti cerkvi in papežu sovražno izjavo. Benečanski nadžupan, grof Serrogo Allighieri, se je kot veren katoličan ustavljal tem nakanam; toda končno je sprevidel, da mu ne pomaga ničesa ugovarjanje in protestovanje, ker se skriva za benečanskimi rogovileži — Crispi sam. Kot značajan poštenjak se je raje odpovedal svoji službi, nego da bi se nameravani izgredi vršili v Benetkah pod njegovim županstvom.

Predvčerajšnjim opoldne je bila otvorena prva seja *srbske* skupščine. Izvoljen je bil per acclamationem verifikacijski odsek devetih članov.

Ordonančni častnik *bolgarskega* kneza Ferdinanda, poročnik Keljanov, je odstavljen, ker je v zvezi s zadevo majorja Popova. — Povodom imenovanja italijanskega kralja dné 20. t. m. so vsi zastopniki v Sofiji — razven nemškega in francoskega — razobesili zastave. Ministra Stambulov in Stransky in mnogi višji častniki so obiskali italijanskega agenta grofa Sonnaza; prva dva sta ga prosila, naj sporoči kralju Humbertu čestitko bolgarske vlade.

Ruski uradni list objavlja naredbo, koje je potrdil državni svet vsled predloga vojnega ministerstva, da se podredite novi stranski črti železnice Ivangorod-Dombrova proti avstrijski in nemški meji nadzorstvu varšavskega železniško-orožniškega oddelka.

Nemški cesar opravlja vsak dan redno tekoče vladne posle. „Nordd. Allg. Ztg.“ zatrjuje, da je vladarjevo zdravje popolnoma povoljno in da ga po noči le redkokedaj nadleguje kašelj. Bruhanje se je zmanjšalo ter imajo izmečki naravno barvo. Ker mu je kretanje na prostem prepovedano, rabi sedaj kot nadomestilo vsled zdravniškega sveta tako zvano „masažo“.

Kakor zatrjuje brzojav iz Pariza, umirovila je *francoska* vlada Boulangerja vsled zahtevanja Nemčije, ki je naznanila Sadi-Carnotu, da bo še le tedaj prepričana o francoski miroljubnosti, ko bo Boulanger odstranjen iz vojne. Javno muenje je vsled te novice jako razburjeno. Boulanger se je izrazil nasproti nekemu časnikarju: „Vlada ima sicer pravico, da ne potrdi generalov, ki se pokličejo v preiskovalno komisijo, nikakor pa ne smé sama sestaviti napominane komisije. Storila je to, ker me je hotela na vsak način odstraniti. Dobro, izročiti so me hoteli meščanskemu življenju, da postanem popolnoma prost, in videli bodo, kako bom porabil to prostost.“ Predvčerajšnjim se je posvetoval boulangistiški odbor o nadaljnjem postopanju. Boulanger je prepustil v departementu Aisneu kandidaturo na korist radikalcu Doumerju, ki se bo pa po dognani volitvi izdal kot odločen pristaš Boulangerjev. Bivši general tudi v departementih Aude-u in Dordogneu ne bo kandidoval, sprejel pa je kandidaturo v departementu Nordu, kjer se bo vršila volitev dné 15. aprila. Takoj bo izdal poziv volilcem, v kojem bo odločno napadel sedanjo vlado, ter bo osebno odpotoval na volišče. „Petit Journal“ piše: Kazen, koje je izrekla vlada zoper Boulangerja, je najskrajnejša; ministerstvo izzivlja boj, v kojem pa skoraj gotovo ne bo našlo lavorjevih vencev.“ — Umrl je v Parizu dné 28. t. m. vojvoda Paduaški, ki je nadomestoval v francoski prestolnici princa Viktorja Napoleona.

Italijansko ministerstvo je zadnje dni doživelo take udarce, da bi ne bilo več čudo, ko bi naenkrat odstopilo. To se je pokazalo posebno v dveh slučajih, v kojih je odločno pokazal parlament svojo nezadovoljnost nasproti mogočnemu Crispiju, in sicer pri znanem glasovanju po debati o pomno-

žitvi ljudskih šol in pri vladni predlogi, zadevajoči presojo davkov od poslopij, ki je skoraj ugonobila finančnega ministra Maglianija. Crispi se je izrazil, da ne more več delovati s sedanjo zbornico, ker ga preveč jezi, da mora sedaj enemu, sedaj drugemu svojih ministerskih tovarišev priskočiti na pomoč, kakor je to moral zadnji čas storiti tudi njegov prednik Depretis. Iz tega sklepajo parlamentni krogi, da bo vlada v kratkem razpustila zbornico. — Italijanski kralj je rekel nemškemu odposlanecu knezu Hohenlohu koncem svojega odgovora: „Priateljstvo, koje oběti cesar že več let za-me in isto takó tudi jaz zanj, je porok, da bo Italija vedno tesna zaveznica Nemčije. Prepričan sem, da govorim iz srca celega svojega naroda, ako izrazim zadovoljnost zaradi prijateljstva med obema državama in željo, da bi še ožje postale vezi med njima. Prosim Vas, ponovite Svojemu cesarju izraz mojega sočutja, ter da želim njegovemu vladanju najboljšo vspehe.“

Španska kraljica-vladarica Marija Kristina odpotovala bo dné 15. maja v Barcelono, kjer se bo udeležila blagoslovljenja mednarodne razstave. Otvoril pa bo razstavo že dné 8. aprila minister za javna dela.

Smrt *sanzibarskega* sultana vzbudila bo živahno zanimanje naselbinskih velesil, v prvi vrsti Anglije, Francije in Nemčije. Said Bargaš namreč ni zapustil nobenega dediča in pomrli so tudi vsi njegovi bratje in sestre razven ene, ki živi v Berlinu kot soproga hamburškega trgovca Rueteja in ki je vsled svojega prestopa h krščanski veri izključena od prestola. Po dednem redu tamošnjega dvora postati bi moral prestolni naslednik njegov stričnik, sultan Abdul Medšid v Maskatu v južni Arabiji. Že pred dvema letoma je bila govorica, da ga je Said Bargaš posinil in imenoval namestnikom neke provincije. Ker pa je sultan maskatski varovanec Anglije in tudi dobiva plačo od slednje, vprašanje je, bodete li tudi Nemčija in Francija dovolili, da prevzame Abdul Medšid dedščino svojega strijca.

Holandsko liberalno ministerstvo Hemskeerkovo je odstopilo, ker so pri zadnjih volitvah pridobile protiliberalne stranke večino desetih glasov. Liberalci imajo sedaj v zbornici 45 glasov, njihovi protivniki 55, med temi katoliki 26, protestantje 27, eden poslanec se imenuje priprosto konservativec in eden je socialist. Naravno je, da bode morala vlada z ozirom na znatno število katoliških poslancev tudi ž njimi računati pri sestavi novega kabineta.

V *rumunski* zbornici je naznanil minister Pherekyde v svojem odgovoru na interpelacijo zaradi znanih izgredov. Vlada je za trdno sklenila nemudoma in sporazumno s parlamentom vse potrebno ukreniti, da zavaruje spoštovanje do deželnih institucij, javnega reda in miru, nedotakljivosti zbornice in spoštovanja prestola. Bismarek je neki brzojavno nasvetoval kralju, naj z najstrožjo odločnostjo postopa zoper opozicijo.

Izvirni dopisi.

Iz Zagreba, 23. marca. Gosp. vrednik! Prosim Vas, da se ne hudujete, ker sem tako dolgo molčal. Posla je mnogo, pa zato se nisem mogel pripraviti k pisanju.

Vreme je pri nas čudno, dež in le dež. Mogočna Sava ostavila je svojo omejeno strugo pa se raztekla po ravnini — menda iz prevzetnosti. Kaj lepo je bilo gledati z Griča to hrvaško jezero; a zdaj že zmanjkuje vode in ljudje, ki so bili nameščen v nekih hišah po Zagrebu, vračajo se v svoje

Predstavim se torej na kratko možu, ter mu povem, po kaj sem prišel.

Na moževih ustnih pojavi se bridek smeh, in radovedno me obstopijo deca. Smrtno bolna žena je težko hropela.

„Gospod“, dé mož, „to je vsa moja imovina“, ter pokaže krog sebe. „Ménil sem, da je ta zadeva že davno končana, ker sem že oglasil pred meseci, da se odpovem obrtu. Čudno torej, da gospodje zahtevajo davek od mene. Vedno sem bil reden in točen davkoplačevalec, ko je še cvel obrt. Zdaj je konec. Zadolžil sem se, prišla je bolezen, pomanjkanje in za njim revščina. Poglejte! Žena mi že umira, in lačni otroci nimajo ničesa deti v usta. To-le božično drevesice, koje sem bil o Božiči priredil otrokom, je naše poslednje kurivo.“

Možu pojasnim, da izvršujem samo svojo dolžnost.

„Storite, gospod, kakor mislite!“ odgovori mi mož potrjim glasom.

Na to jamem popisavati pobištvo, dasi mislim, da zlomljena miza in dva stola s šestimi nogami niti imena pobištvo ne zaslužijo.

Bil sem kmalu gotov. Obleke ni bilo, nego kar je imela rodbina na sebi. Ko natančneje pogledam okolu sebe, ugledam vkotu za posteljo stari žeht-

njak z lesenimi umetnimi nadévkí, jedina rodbinska ostalina iz nekdanjega blagostanja. Tudi tega zapišem v zapisnik.

Otroci so se bojazljivo stiskali v kotu, mož pa je žalostno stal z pobešeno glavo pri oknu. Potem dam dolžniku podpisati zapisnik in hitim iz stanovanja bēde. Pri odhodu ozrem se še jedenkrat in vidim, ko se je bolna žena na postelji stresla. Tava je po vratolomnih stopnicah doli, čujem naenkrat obupen krik, in takoj na to odpró se duri — deca jočejo na glas, mož prisopiha za menoj obupno plakajoč:

„Umrla, mrtva je! Zdaj le me rubite, vzemite mi vse, vse . . .“ kriči in umolkne ilhteč, vmes pa se je oglašal otročji krik. — Žena mu je ravnokar umrla!

Rubežni vspeh bil je zaporen; dolžnik, žrtev brezsrčnosti, imel je negativni inventar! A. S.

Masava.

(Opis kraja, ljudstva in šeg njegovih.)

(Konec.)

Pred več leti so bila tri kraljestva: Tigre, Amhara in Šoa. Leta 1856 je „Negus Theodoros“

zjedinił vsa tri in krepko vladal, pa je padel v boji proti Angležem. Nekaj časa so bili vladarji pokrajinski samostojni, pa sedanji „Negus Johannes“ je zunanje sovražnike (Egipčane) zmagal; kralja „Menelek-a“ in „Šoa“ ukrotil in vlada strogo Abesince. Evropejcem ni bil sovražen, zdaj pa se bojuje z Lahí.

Vsa Abesinija meri 410.000 □km. in ima tri milijone prebivalcev. Po rodu Semiti, po veri kristijani, imajo svojega patriarha „Abuna“ v „Gondar-u“. Poleg pravih Abesincev je nekoliko židov (Falaša) in Arabcev. Tudi posamezne sudanske družine živé v deželi.

Na jugu do morja so rodovi „Galla“, pastirji z raznim blagom. Kupčujejo z Abesinci za kavo, miro, kadilo, cibet in slonovo kost, celó v „Chartum“ pridejo na somenj. Bojeviti so in silijo v Abesinijo in razni boji so nasledki teh mejnih prepиров.

Abesinci so v prvi vrsti poljedelci. Pridelujejo: pšenico, ječmen, riž, „Surra“, tabak, pavolo i.t.d.

Tudi živinó ob enem redé: goved, konje, osle, mezge, ovce, v nižavah tudi velblode. Obrti niso razviti.

Kupčija ni velika, dasi ima Abesinija lepo lego blizu morja.

domove. — Kako ste pa praznovali „Josipovo?“ Pri nas smo komaj vedeli, da je pri vas tako velik „blagdan“. Zjutraj sem vstal proti svojej navadi precej zgodaj ter grem k prijatelju Z. Pa kaj vidim? Hrvaške zastave so vihrale s streh nekih poštenih Zagrebčanov! Oho, sem dejal; to je pa mnogo; od kod še toliko poguma? E, pa kaj bi mislil o teh žalostnih razmerah! „Živio Strossmayer!“ sem dejal ter pospešil korake, da povem to brž prijatelju. O Strossmayer! Kje mu je enak? Ne bi se Zagreb ponosil s svojo univerziteti, ne z galerijo slik. A kaj delajo Hrvatje? — so mu li hvaležni? So in niso. Pravi Hrvat seveda štuje in čišla njega, ali odpadnici kriče nanj po tistih razupitih „Narodnih Novinah“. Le tem nije všeč, da on praznuje petdesetletnico svojega delovanja za Hrvaštvo in za Jugoslavijo sploh in to kot vzoren svečenik. Očitajo mu, da je on slavohlepen; da ljudi od dela vabi v svoj dom, da mu tam — izkazujejo čast. In še drugo. Po mnenju teh Strossmayer ne deluje umno; on dá „več al' menj“, zaman troši svoje norce. O, kje smo še. Kedaj bo pač zavezan jezik tem zlobnikom? Skoro gotovo nikdar...

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 28. marca.

(Dalje.)

V imenu finančnega odseka poroča mestni odbornik g. Fran Ravnihar, o mestnega loterijskega posojila računskem zaključku za l. 1887 in o proračunu za l. 1888. Našemu poročevalcu ni bilo mogoče slediti dolgim kolonom navedenih števil. Poročevalec sam se je izjavil in mestni zbor mu je pritril, da se računski sklep tega posojila ali priobči samostalno ali pa po časnikih.

Dr. vitez Bleiweis je opomnil, da je asfaltovanje v klavnici lanske leto veljalo nekoliko več, to delo pa bodo trajalo mnogo časa. Povišavati klavnino nikakor ne gre, kajti za govejo živino je itak dosti visoka.

Poročevalec mestni odbornik Ravnihar poroča, da se v klavnico investovano mestno loterijsko posojilo obrestuje s 4-1/2%, izguba 1500 gld. na kurznihih diferencah pa se je pokrila iz ustanovljenega zaklada.

V imenu stavbinskega odseka poroča mestni odbornik deželni inženir Hrasky o gradnji kanala od nove vojašnice do Ljubljaniče skozi Poljske ulice in Kravjo dolino. Poročevalec nasvetuje, naj se izvršitev tega dela izroči kranjski stavbeni družbi po enotnih cenah za svoto 10.000 gld., ker itak vže gradi vojašnico; ako bi pa tega dela ne hotela prevzeti za to ceno, naj se delo pa dražbi razpiše. Da bi se, kakor posestnik g. Fran Povše želi, izpeljal kanal do njegove hiše, ta prošnja se ne more uslišati, kajti padec vode je v tem delu ceste zadosten in lahko se bode pozneje ustreglo želji prebivalcev teh hiš. Mestni odbornik Valentinčič vpraša, kaj je s znamenjem tik sv. Petra ceste in Kravje doline? Trikrat je vže mestni zbor sklepal o tej zadevi, a izvršilo se ni doslej še nič, in vendar je treba v smislu sklepov mestnega zbora novo znamenje postaviti.

Cesarski svetnik Murnik misli, da bi se danes o tej zadevi ne sklepalo, kajti načrt je vže napravljen in stvar se ne bode nikakor zakasnila. Mestni odbornik Ravnihar pravi, da se je načrt vže predložil odseku za olupšavo mesta. Prične se še razgovor o podobah na starem znamenju, katere je slikal sloveči umetnik Janez Wolf in katere hoče popraviti slikar Šubic. Zbor sklone, da se prepusti vse odseku za olupšavo mesta. Delo kanala odda se potem stavbinski družbi. Nasvet o napravi novega tlaka v raznih mestnih delih se odloži, ker treba še natančnejših poročil.

(Konec prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. Gospod zbornični podpredsednik Mihael Pakič poroča, da se je zbornica v seji 16. decembra 1887 izjavila na podstavi obširnega, od c. kr. deželne vlade v poročanje izročene akta, naj ostane pri maksimalnem tarifu za govedino in teletino, kateri je določila c. k. vlada za mestno občino kamniško z ukazom od 21. oktobra 1886, št. 10.554. Ali občinski odbor kamniški je sklenil dne 21. decembra 1887 obrniti se do c. kr. deželne vlade, da se v zmislu § 51. zakona od 15. marca 1883, državnega zakonika št. 39, ter z ozirom na druge dejanske razmere predružači maksimalni tarif mesu, in sicer tako le: 1. Meso od pitanih volov bi imelo maksimalen tarif 36 kr. za kilogram; 2. meso od druge goveje živine pa 32 kr. za kilogram. Tarif teletini naj bi ostal, kakor doslej, 44 kr. za kilogram. Z omenjeno premembo znižal bi se tarif pri pitanih volih za 2 kr., odnosno 6 kr., ker je zdaj za sprednji del tarif 38 kr. in za zadnji 42 kr. Pri drugi goveji živini pa bi se znižal za 4 kr., oziroma 8 kr., ker je zdaj za sprednji del tarif 36 kr. in za zadnji 40 kr. Občinski odbor utemeljuje to s tem, da sedanji tarif ne ustreza več tamošnjim razmeram, ker je živino dobiti za tako nizko ceno, kakor malokdaj prej. Občinski odbor sklicuje se tudi na cene drugih krajev, kjer je meso cenó in razmere zelo enake kamniškim. V Mokronogu je n. pr. cena mesu brez priklade 32 kr. in s priklado 28 kr., v Krškem 32 kr., v Novem Mestu 32 do 40 kr., v Sevnici 36 kr., a v Kostanjevici 32 kr. Odsek pritrjuje mnenju občinskega odbora v Kamniku, da so cene živini res zelo nizke in da radi tega tudi cena mesu pada. Ker se je postavila le po ena cena mesu od pitanih volov in od druge goveje živine, ni moči trditi, da bi se poprečna cena bila znižala tako zelo, kakor se zgoraj omenja. Ker je odsek uverjen, da je občinski odbor na tanko uvažil vse razmere, in ker tudi v drugih, Kamniku zelo enakih krajih cena mesu ni višja, temveč v nekaterih celo nižja, zato nasvetuje: Slavna zbornica naj priporoča sklep občinskega odbora v Kamniku pri visoki c. kr. deželni vladi.

Predlog se sprejme.

IV. Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann poroča o prošnji, s katero se je do zbornice obrnilo več obrtnikov v sodnem okraju Kranjska Gora. Ta prošnja slóve:

„Od leta do leta bolj pešajoča trgovina v vseli strokah in vsako leto večje državne, deželne in ob-

činske davščine; velika konkurencija povsod, prisilila je že enkrat najudaneje podpisane obrtnike, da so izrazili svoje opravičene pritožbe in prošnje za brambo in pomoč ne samo v nepristranskem listu, izhajajočem v Ljubljani, ampak tudi pojedinim osobam, o vsaki priliki finančnim organom, določujočim davke ter drugim oblastvom. Toda žal, vse naše pritožbe niso imele niti v javnosti niti pri oblastvih zaželenega odziva.

Naši gotovo opravičeni klici za pomoč tičejo se največ tega, kako nam od leta do leta bolj škodujejo opravičeni in neopravičeni krošnjariji, in tičejo se tudi tega, da izvršujejo osebe trgovino in obrt, ki nimajo za to potrebnega obrtnega dovolila, niti ne plačujejo državnih, deželnih in občinskih bremen.

Koliko nas obrtnike te privilegovane in nepriviligovane krivičnosti oškodujejo pred očmi c. kr. oblastev, dovoljujemo si navesti vsaj one slučaje, kateri nas zadevajo najobčutljiveje, in to storimo iz urokov, ker smo brali že večkrat v časnikih, da so se pritoževali obrtniki v raznih deželah avstrijskih radi krošnjarstva in radi neopravičenega obrtnega izvrševanja, priobčili prošnje ter jih izročili oblastvom ter da se je bajé o tem predmetu že posvetovalo v visokem državnem zboru in da bi trgovinska in obrtna zbornica zvedela, kako osobito mi na Gorenjskem, in to v okraju kranjskogorskem trpimo škodo.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Velikonočne procesije) vršile se bodo jutri popoldne v naslednjem redu: Ob 3. uri v uršulinski cerkvi; ob 1/4 4. uri v frančiškanski cerkvi; ob 4. uri v stolni cerkvi; ob 1/2 5. uri pri sv. Petru; ob 5. uri v Trnovem; ob 6. uri pri sv. Jakobu; ob 1/2 7. uri v cerkvi usmiljenih sester; v cerkvi presv. Srca Jezusovega pa v nedeljo zjutraj po slovesni sv. maši ob 4. uri.

(V stolni cerkvi) bodo jutri peli: Pri vstajenji ob 4. uri: „Matutinum“, po trikratnem „Alleluja“ himna „Aurora coelum purpurat“, zložil F. Witt; po procesiji „Te Deum laudamus“, zložil A. Foerster, „Regina coeli“, zložil I. Hanisch s psalmom „Laudate“. V nedeljo pri veliki maši po koralni teoriji instrum. maša, zl. K. Greith, graduale zl. J. Zangl, offertorium zl. A. Foerster; v ponedeljek instrum. maša, zl. B. Hahn, graduale isti, offertorium zl. E. Stehle, intoitus, sekvenca in communio koral z orgljami.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Pokrovitelj preblagorodni gosp. Anton vitez Vieco, zglašen po podgrajski podružnici v Istri, vplačal je za piruhe 100 gld. Bog mu nakloni posnemovalcev! — Petitionerje do državnega zbora za versko-narodno šolo v smislu vodstva so nadalje poslale podružnice: Ženska podružnica v Ilirski Bistrici na Notranjskem, Rudolfovo na Dolenjskem, Šempas na Goriškem, Železniki in Vrhnika na Kranjskem, Celovec in Kotmarjaves na Koroškem, Lehen in Konjice na Štajerskem.

(Duhovske sprememhe) v lavantinski škofiji. Prestavljeni so naslednji č. gg.: Anton Fischer iz Koprivnice kot kapelan v Šostanj, Marko Tomazič iz Pilštajna k sv. Rupertu v Slov. Goricah,

Prehodna kupčija s slonovo kostjo in zlatnino ima še največ pomena.

Kar Evropa pošilja v Abesinijo, gré skozi Masavo.

Abesinci prodajajo: kože, bisernino, željvino, maslo, kosti od povodnjih konj, tamarinde, „kassia“-les in skorje raznih dreves, konje, mule, strd, vosek, gumi, slonovo kost, struževo perje, zlato, po okrogli ceni do 7 milijonov goldinarjev.

Kupijo za osem milijonov goldinarjev izdelkov, tabaka, popra, stekla, orodja, itd.

Ceste so slabe. Z Evropejci kupčujejo v Masavi, v deželo pridejo popotni kupci.

Glavno mesto je „Gondar“ (7000 ljudi.) Veča mesta so še: Adna (3000 preb.), Aksum, Angola (4000 preb.), Ankober (6000 preb.). Magdala je trdnjavnica, pa so jo bili Angleži premagali.

Več cest pelje iz Abesinije do morja, vendar ste oni dve čez „Halage“ in „Dika“ najbolj navadni. Ker pa na tej progi stanuje rod „Chohos“ in ni miren, obračajo se kupci zadnji čas na progo čez „Asmara“ in „Carnechim“, ki vodi po dolini „Motad“.

Do podnožja pogorja „Hamaseu“ nosijo velblodi, dalje po hribih pa mule.

VII. Občila in pota.

Že iz napisanih vrstic smo izprevideli, da Abesinci in Masavei novošegnih občil ne poznajo. Železnice, parobrodi so nenavadne reči. Karavana, družba kupcev in potnikov, na oslih, mulah in velblodih, po strmih potih se vijoč, je vse občilo tamošnje.

Abesinski mezek je močan in priden, pa na slabih potih hitro omaga. Nese do dva stota. Velblod nese pri slabi hrani še 6 stotov.

Masavei nimajo parobrodov, pač pa male jadernice, katere hitro plavajo, pa le blizo bregov. Dvanajst dni potrebujejo do „Jidah“, štiri v „Lobeia“ ali „Hodeida“, šest do Suakima.

Pomorsčaki so najeti le za en pot, delijo dobiček z gospodarjem ladijinim.

Taka jadrnica velja 4—500 tolarjev.

VIII. Denar, mera in vaga.

Tolar Marije Terezije ima v Masavi in v tistih krajih veljavo srebrega denarja, cena njegova je 5-60—5-65 frankov. Zamenjava se v pijastre, katerih se dobi 24—27 za en tolar.

Drobiž je v navadi od časa Mehmed Alija, prej so rabili školjke.

V kupčiji pa delé tolar na 40 „resiné“ in to na pet „kebir“.

Španski tolarji (Colonades) imajo le pri zlatarjih veljavo.

Banjani — afrikanski kupei zmenijo angleški funt v 4 1/2 H (H = tolar), rupijo pa v 17/40 H. Zlatarji pa kupujejo benečanske cekine po 2 1/2 H.

Vaga: „Bahar“ ima 360 „rotl“-nov, „kantar“ pa ima 100 rotl-nov, „farasla“ ima 20 rotl-nov, „oka“ ima 2 3/4 rotl-a, „nim“ tehta 3 rotl-ne. „Rotl“ je utež in ima 17 „thalerieo“.

Mera. Vatel svoj imenujejo „dra“ in je 50 cm. dolg, v kupčiji pa imajo 55 cm. dolg „dra“. 11 dra gre na en „maddet“.

Vino in tekočino prodajajo na „koba“, katere drži 2 litra vina. 8 koba gré na en „Mathana“. 1 koba masla vaga 2 3/4 rotl-a.

Žito merijo na „rubit“; štirje rubiti so en „kele“, 110 rubitov je en egipčanski „ardeb“.

Merijo tudi na koše. Jeden koš = „sembil“ ima 120 rubitov, štirje sembili so en „haml“ = tona. Masavski ducent ima 20 komadov in mu pravijo „horapje“.

Anton Droz eg od sv. Marka n. Ptuja v Št. Ilj v Slov. Goricah, Anton Petek od sv. Martina pri Slov. Gradci v Luče, V. Bauman s Pake k sv. Ani, Fr. Hrastelj iz Laškega trga v Sevnico in Jarnej Štabuc z Vidma v Laški trg.

(Izkaz obligacij mestnega loterijskega posojila) z dné 31. decembra 1887 kaže, da imajo obligacije imenske vrednosti 1,226.000 gld., nakupne vrednosti 1,130.092 gold. 4 kr., faktične vrednosti 993.561 gld., torej kurzne difference za 136.531 gld. 4 kr.; ta številka pa se gledé današnjega ugodnejšega kurza zniža blizu za 30.000 gld. Shranjene so obligacije, razen 56.000 gld. kavcije, vse pri podružnici kreditnega zavoda v Trstu. Račun dobička in izgube kaže dobička na specijalni rezervi 4132 gl. 6 kr., l. 1886. pa je bilo izgube 3500 gl. 42 kr., torej je obrestovanje bilo ugodnejše za 7632 gld. 48 kr., in ko bi klavnica zopet neugodno ne vplivala, blizu za 9000 gld. — Bilanca kaže v Dati in Imeti jednako številko 1,967.140 gold. 79½ kr., v kateri je zapopaden lombardni dolg pri podružnici kreditne banke v Trstu 415.656 gld., dalje se je dobiček 4132 gld. 6 kr. pridel rezervi, ki se torej zviša na 27.864 gld. 79½ kr., račun izgube in dobička pa je ostal nespremenjen z 83.231 gld. 40 kr. Omeniti je še, da račun anuitet 69.818 gl. 77 kr. kaže nasproti posojilu 1,471.875 gl., obrestovanje z blizu 4 gld. 70 kr., kar seveda popolnoma zadostuje pravilnim obrestim. Zaključek mestne posojilne zaklade, oziroma bilanca za l. 1887. je z aktivni 1,883.909 gold. 39½ kr., s pasivi 1,967.140 gld. 79½ kr. in z nedostatom lanskemu jednakim 83.231 gld. 40. kr.

(C. kr. deželna vlada) je na prošnjo c. kr. kmetijske družbe naročila, naj se razdeli kmetovalcem do pol milijona gozdnih sadik iz c. kr. osrednje gozdarske drevesnice le proti povračilu neznatnih stroškov za izpodkopanje in zarijanje.

(Sirarsko zadrugo) so 11. t. m. ustanovili v Selu pri Bledu. Načelnik zadrugi je g. Šoklič.

(Vabilo na XXIII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“) v sredo 18. aprila 1888 ob 4. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov ogovor. — 2. Račun o društvenem novem gospodarstvu v dōbi od 1. januarja do 31. decembra 1887. — 3. Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9. a, dr. pravil.) — 4. Proračun za leto 1889. (Računski sklep in proračun sta gg. društvenikom v društveni pisarni na ogled in jim bosta pri velikem zboru tiskana na razpolaganje.) — 5. Letno poročilo o odborovem delovanji v dōbi od 1. aprila 1887 do 1. aprila 1888. — 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. — Vsled smrti, odpovedi in po § 12 dr. pravil imajo letos izstopiti iz odbora gospodje: † Andrej Einspieler, dr. Anton Jarc, Anton Kaspret, Ivan Majciger, Maks Pleteršnik, Fr. Šuklje, Ivan Vilhar, Vilibald Zupančič, dr. Jernej Zupanec in Mihael Žolgar. V odboru pa še ostanejo gospodje: Matej Cigale, dr. Hinko Dolenc, Ivan Flis, Peter Grasselli, dr. Anton Gregorič, Simon Gregorič, Franc Hubad, Valentin Kermavner, Janko Kersnik, Anton Kržič, dr. Franc Lampe, Franc Levec, Josip Marn, dr. Josip Poklukar, dr. Lovro Požar, Andrej Praprotnik, Anton Raič, Luka Robič, Andrej Senekovič, Feliks Steguar, Luka Svetec, Ivan Šubic, Jos. Šuman, dr. Ivan Šust, dr. Ivan Tavčar, Iv. Tomšič, Ivan Vavrū, Matej Vodušek, Franc Wiesthaler in Anton Zupančič. Vsaj 16 odbornikov mora po § 12 dr. pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odbornikov in istotako pri volitvi treh računskih presojevalcev (3. točka) se vštrevajo tudi volilni listki taci družtenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zboru, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru z lastnoročnim podpisom tako, da ni suma zaradi kake prevare. — 7. Samostojni predlog odborov: Redni veliki zbor naj sklene, da se ima § 36 pravnega reda, ki se je doslej glasil: „Tajnikovo službo odbor po razpisu oddaje za tri leta“, spremeniti in glasiti v prihodnje tako: „Tajnikovo službo odbor po razpisu oddaje praviloma na tri leta (§ 13 mat. pravil). Ako se je pa odbor po večletnem tajnikovem službovanji uveril o njegovi popolni sposobnosti, sme ga tudi brez razpisa potrditi za daljšo dōbo. — 8. Posamezni predlogi in nasveti. (Prav. § 4 a.) — V Ljubljani 27. marca 1888. Josip Marn, predsednik. Ivan Vilhar, odbornik in blagajnik.

(Na dunajskem vseučilišči) je zadnje dni bilo promoviranih 20 medicincev; mej temi je 5 kristjanov, 15 pa — židov. Kam še pridemo, ako bo

židovstvo dosledno razširjalo svojo diktaturo na vse javno življenje.

(Osepnice.) Dné 28. t. m. so zboleli 1 moški, 2 otroka. Ozdravel 1 otrok. Bolnih je ostalo 36 oseb.

(Novi skriptor v licejski knjižnici), g. Konrad Stefan, je včera prisegel. Vešč je češkemu, nemškemu, italijanskemu in francoskemu jeziku.

(Gospod Anton Forster ml.) ki je na konservatoriji v Lipskem ravnokar dovršil eno leto, bil je odlikovan s častnim darilom, ki znaša pod imenom „Kammerrath Gottlob Frege'sche Prämie“ 141 mark. Večega pomena nego denar je pač čast, katero je dosegel mladi umetnik na tujem že v prvem letu. Žel je tudi v domačih koncertih svetovnoznane konservatorija mnogo pohvale od strani direktorjev in profesorjev, ki so v njem spoznali največi talent, obetajoč sijajno bodočnost.

(Konjarski odsek c. kr. kmet. družbe) je sklenil v seji dne 18. t. m. c. kr. kmetijskemu ministertvu predlagati, naj bo de letošnje premovanje konj meseca septembra in sicer 3. v Radovljici, 4. v Mengišu, 6. na Vrhniki, 7. v Postojini, 10. v Ribnici in 12. v Št. Jerneji.

(Mestna klavnica) kot podzaklad posojilne zaklade je imela v minolem letu dohodkov 18.340 gl. 48 kr. in izdatkov 11.889 gl. 71 kr., torej prebitka 6450 gl. 77 kr. Nasproti budžetu bilo je dohodkov več 381 gld. 18 kr. in stroškov tudi več 1084 gold. 46 kr., torej manj prebitka 703 gold. 28½ kr.; nasproti zaključku za leto 1886 pa je bilo več dohodkov 587 gold. 32 kr. in več stroškov 1281 gold. 26½ kr., torej manj prebitka 693 gold. 94½ kr. Iz tega je razvidno, da je bil konečni finančni efekt sicer neugodnejši, kakor je bilo proračunjeno. Ko bi pa ne bile potrebne poprave v ledenici, bili bi dohodki večji.

(Električno razsvetljavo) namerja vpeljati občinski zastop v Brucku na Gorenjem Štajerju. Podjetnik bo mesto samo.

(Zagreb-Sisek.) Skupni promet na progi Zagreb-Sisek se je zopet pričel dné 28. t. m.

(Velik požar.) Kakor smo že naznanili, bil je velik požar na Vinici, Podklancem in v Goleku. Nad polovico hiš pogorelo je do tal. Škode je do 200.000 gld. Vihar je oviral gašenje.

(„Bankir“ Gurré.) V Gradcu pripravlja se velikanska pravda proti bivšemu „bankirju“ in denarnemu mešetarju Francu Gurrétu, ki je mnogo ljudi osleparil na ta ali oni način. Po vseh le količkah razširjenih nemških listih imel je nastavljene svoje limanice v podobi inserata: „Geld“. Nič manj nego 1600, reci: tisoč šest sto slučajev navaja zatožba, ki jo je sestavil državni pravdnik. Porotna obravnava, v katero je tudi nekaj velike gospōde zapletene, pričela se bo v prvi polovici maja. Sodišče je po dokončani prvi preiskavi Gurréta proti kavciji deset tisoč gld. izpustila iz preiskovalnega zapora. Predno je bil mož „bankir“, bil je natak, potem nekaj nekaj časa zakupnik gostilne.

(Zaprli so) Janeza Tuša iz Andrejcev od sv. Lenarta, ker ga sumničijo, da je ukral čast. g. kanoniku M. Glaserju v Št. Petru pri Mariboru 2300 gld. Tuš se peča s tkanjem in vinarstvom.

Razne reči.

— Igralec: „No gospod kritik, kako Vam je bil všeč moj včerajšnji Karol Moor?“ Kritik: „Velikansko! Vsakdo mora občudovati Vaš izvrsten spomin! Povem Vam, ravno iste napake, kakor pred 20 leti!“

— V neki družbi je govorica o najnovejši igri, ki se je predstavljala minole dni v gledišči. Občna sodba je jako neugodna. Neki gospod se vendar usmili mladega pisatelja, rekoč: „Saj igre vendar ni občinstvo izsikal.“ — „Samo ob sebi umevno“, zavrne ga pisatelj, „saj človek, kojemu se zdeha, ne more ob enem tudi sikati.“

— O znanem ruskem generalu Ignatjevu se pripoveduje nastopna dogodbica: Udeležil se je ekspedicije v Kavkazu. Sovražna vojna je hotela obkoliti ruski oddelek. Da bi to preprečili, postavili so na višino baterijo in kmalu so se vsipale krogle na sovražnika. Toda zapazili so, da se granate ne razpočijo, ko dojdejo do svojega cilja. General Ignatjev je brzo odjahal k bateriji ter precej odurno pokaral dotičnega poročnika, ta pa se je izgovarjal, da sta smodnik ali pa razstreljivo pokvarjena. Zopet je zagromelo topovje in slučajno se je ena izmed granat razletela. „Ostale pa niso zanič“, je rekel poročnik, vzel v roko gra-

nato ter užgal smodivno nit, ki je hitro pogorela, a smodnik se ni unel. „Sedaj sami vidite, gospod general“, Ignatjev, ki je hladnokrvno poleg stal, je objel mladega moža, rekoč: „Sergij, moj sin, ti imaš več poguma ko jaz“.

Telegrami.

Pariz, 30. marca. Volilni oklic Boulanger svojim volilcem v Norddepartementu pravi: Kot minister sem se izjavil, da bi bil norec, ko bi hotel imeti vojsko, toda malovrednež, ko bi se ne pripravil nanjo; ta moja mišljenja so ostala nespremenjena. Boulanger konstatuje nedelavnost parlamenta: zadnji dogodki so dokazali, da se je zbornica odtujila deželnim težnjam. Edina pomoč je razpustitev zbornice in presoja ustave.

Sofija, 30. marca. (Havasovo izvestje.) Turčija je nastavila ob vshodnorumelijski meji vojni kordon; zaradi tega je zahtevala bolgarska vlada pojasnil od Turčije.

Berolin, 29. marca. Cesar se je peljal danes na sprehod.

Rim, 29. marca. Kamornik Izvolški je danes došel z lastnoročnim pismom ruskega carja papežu; izročil bo tudi pismo ministra Giersa kardinalu Rampolli.

Livorno, 29. marca. Zločinčinci so hoteli z bombo le prestrašiti vernike v stolni cerkvi. Tri glavne provzročitelje so že zaprli.

Bukarešt, 29. marca. Preiskava o dogodkih minoli torek je pokazala, da so imeli vsi vladi nasprotni poslanci revolvorje. Streljali so načelniki opozicije, ki so vodili družal. Vsakdo je prepričan, da je bilo namenjeno proti Bratianu, ki se je pa slučajno zamudil vsled avdijence pri kralji.

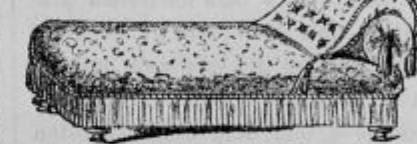
Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplomera po Celziju			
29.	7. u. jut.	720.5	13.4	sl. jzap.	oblačno	3.90
	2. u. pop.	722.2	15.3	m. jzap.	„	
	9. u. zveč.	726.1	8.8	sl. jzap.	jasno	

Dopoludne oblačno, popoldne vetrovno in nekoliko dežja, zvečer jasno. Srednja temperatura 12.5° C., za 6.1° nad normalom.

OTOMANE,

!! 38 gld. a. v. !!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgovom).

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmastraten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dela v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleibüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛